

Opbreken

Breuk of nieuw begin?

Regenboogvlaggen wapperen in onze kinderdorpen. Tegelijkertijd houden we veel oude kerkelijke tradities in stand (hier in Refrath in 2021, de Sacramentsprocessie).

Eind januari hielden 125 katholieken een gemeenschappelijke coming-out om de aandacht te vestigen op het feit dat „mensen die anders zijn“ in de katholieke kerk vaak met enorme moeilijkheden worden geconfronteerd. De eerste

kwestie is het arbeidsrecht: een parochiemedewerkster die bijvoorbeeld met haar partner van hetzelfde geslacht trouwt, verliest gewoonlijk haar baan. De ARD-documentaire over de actie „Zoals God ons geschapen heeft“ toont enkele schrijnende voorbeelden van zeer verschillende mensen die lang hun weg hebben gezocht in en met de kerk. Daarnaast zijn er korte video's te vinden onder de hashtag #outinchurch waarin de personen zichzelf voorstellen.

Maar de kerk is natuurlijk meer dan een werkgever. Anders zouden de betrokkenen er niet zo wanhopig en tegen alle verwachtingen in willen blijven. De kerk is in de eerste plaats de gemeenschap van gelovigen, de samenkomst van hen die Jezus aanroepen en elkaar willen bemoedigen in leven en geloof. Deze gemeenschap is kostbaar; degenen die bij de actie betrokken zijn, willen er deel van uitmaken en haar dienen.

>>> *Vervolg op pagina 2*

Op naar het generaal kapittel!

Van 14 tot 16 februari kwam de inmiddels vertrouwde kring van zusters die zich actief willen bezighouden met de toekomstvragen van onze gemeenschap bijeen in Haus Moriah bij Vallendar: 22 zusters, de meesten onder de 65, de anderen nog veel te kwiek om met pensioen te gaan. Met deze bijeenkomst begonnen de voorbereidingen voor het Algemeen Kapittel 2023 – en daarmee, zoals moderator Reingard Lange benadrukte, de overwegingen voor de tijd tot 2028, want elk Algemeen Kapittel

>>> *Vervolg op pagina 2*

Zr. Diana (Riga) en Zr. Vera Noel (Waldniel) zullen zo dadelijk de resultaten van hun groep presenteren.

Op naar het onbekende

Het begin van Bethanië was moeilijk. Pater Lataste begon zijn idee van het Huis van Bethanië te ontwikkelen in 1865 in de vrouwengevangenis in Cadillac. De jonge priester moest opboksen tegen tegenstand van alle kanten. Een klooster waarin vrouwen die uit de gevangenis kwamen, als zusters met gelijke rechten samenleefden met andere vrouwen? Zelfs de meeste van zijn confraters verwierpen dit idee in zijn radicaliteit. Toch duurde het niet eens een jaar voordat er een huis werd gekocht en het dagelijks leven begon met twee zusters en twee postulanten.

De belangrijkste steun was waarschijnlijk Moeder Henri Dominique. Toen ze hoorde over Bethanië, verliet ze haar vertrouwde positie om zich bij Bethanië aan te sluiten. Daarbij had ze niet begrepen dat het huis nog niet eens bestond. Toen zij hoorde dat zij de oprichtster zou worden, vond zij zichzelf niet jong en gezond genoeg – maar uiteindelijk liet zij zich overtuigen.

P. Lataste en M. Henri Dominique hadden slechts drie jaar om samen Bethanië te vormen en op te bouwen doordat hij vroeg stierf. Ze overleefde hem 38 jaar.

Als beiden niet radicaal hadden durven dromen en zich niet in het onbekende hadden begeven, zou Bethanië vandaag niet bestaan.

Zr. Katharina, algemene overste

>>> Vervolg van pagina 1

#out IN CHURCH

En dus gaat de kwestie ons allen aan, want waarschijnlijk kennen de meesten van ons katholieke „mensen die anders zijn“, ook al weten we dat misschien niet altijd. De meesten praten er niet openlijk over, maar zij zijn in alle parochies en instellingen aanwezig, vaak als vrijwilliger of als vast personeelslid. Zij zijn onze zusters en broeders. Hoe gaan we met hen om? Hoe praten we over hen?

Op de zondag na de actie was volgens het leesplan een passage uit het Lucas-evangelie (Lc 4, 21-30) aan de beurt: Jezus preekt in zijn geboortestad, en de mensen denken dat ze hem goed kennen. Wanneer hij anders blijkt te zijn, niet aan hun verwachtingen voldoet, veranderen zij niet van mening, maar reageren boos en jagen hem de stad uit.

Dat doet me aan sommige katholieken van tegenwoordig denken. Ze zijn zeker vroom en kennen de leer van de Kerk goed. Maar wanneer iemand hen vertelt dat God anders zou kunnen zijn, dat de Bijbel anders gelezen zou kunnen worden en dat kerkelijke wetten veranderd kunnen worden, reageren ze boos en agressief.

Hoe gaat het verder? In het evangelie loopt Jezus tussen de woedende menigte door en verlaat de stad. Hij gaat weg en roept de eerste discipelen. Dit conflict is dus slechts het begin van iets nieuws, de breuk met de traditionalisten wordt het vertrek naar een nieuw tijdperk.

En vandaag? Te midden van een toch al ernstige crisis wordt onze Kerk opnieuw opgeschud. Zal dit leiden tot een breuk van één groep met de meerderheid? Of zijn dit allemaal slechts „weeën“ voor de dageraad van een toekomst waarin de Kerk als geheel anders en nieuw zal zijn?

Zr. Barbara, BGL-Refrath

>>> Vervolg van pagina 1

bepaalt de richtsnoer voor de komende 5 jaar. Het eerste bemoedigende vooruitzicht: zelfs in 2028 zullen veel zusters de pensioengerechtigde leeftijd nog niet hebben bereikt: er is voldoende capaciteit om iets nieuws te beginnen. En de bereidheid om dat te doen, ja het verlangen ernaar, is er.

Ook al zijn velen zeer tevreden met waar zij zijn en met wat zij doen: wij zien noden waar niemand op reageert, wij dromen van andere vormen voor ons gemeenschappelijk leven, wij willen openbreken – ook onze eigen korsten.

Tijdens de vergadering wordt het werk in kleine groepen afgewisseld met eenheden in plenum.

Waar en hoe, in een van de bestaande kloosters of op een nieuwe plaats, in verbinding met een kinderdorp of op terreinen waar we de kinderen liever tegen beschermen – er zijn verschillende benaderingen. Welke van deze zal gerealiseerd worden: het kapittel zal beslissen en het leven zal het uitwijzen. En tot die tijd zullen er meer bijeenkomsten zijn waar we hopelijk concreter zullen worden.

Voorlopig zijn wij na een lange onderbreking weer nader tot elkaar gekomen en hebben wij ervaren dat wanneer één van ons hardop begint te dromen, anderen zich daarbij aansluiten, en ook al willen zij niet precies hetzelfde, er toch iets uit komt dat misschien echt een gemeenschappelijke droom kan worden.

Zr. Judith, Eltville-Erbach

Text: Dom Helder Camara
Melodie: Ludger Edelkötter
aus: Herr, gib uns Deinen Frieden

Wenn einer alleine träumt

1) C a F G 2) C a F G 3) C

Wenn ei - ner al - lei - ne träumt, ist es nur ein Traum.

a F G 4) C a F G 5) C

Wenn vie - le ge - mein - sam träu - men, so ist das der Be - ginn,

a F G 6) C a F G 7) C a

der Be - ginn ei - ner neu - en Wirk - lich - keit. Träumt un - sern Traum.

Als iemand alleen droomt, is het slechts een droom.

Als velen samen dromen, dan is dat het begin,

het begin van een nieuwe werkelijkheid. Droomt onze droom!

De Dominicaanse familie woont over de hele wereld. We hebben ook broeders en zusters in Oekraïne. Wij zijn verenigd in gebed – bid samen met ons!

Een vleugje sfeer van een conclaaf

... heeft zich waarschijnlijk laten voelen in de Keulse kerk Heilig Kreuz van het Provinciaal der Dominicanen, want vanwege de Coronapandemie vond het uitgestelde Provinciaal Kapittel van de Noord-Duitse Dominicanen, na een paar dagen van gedecentraliseerd overleg op de monitoren van de kapittelleden, zijn voortzetting voor de verkiezingen en de beslissingen over personen in de zijbeuk van de kerk.

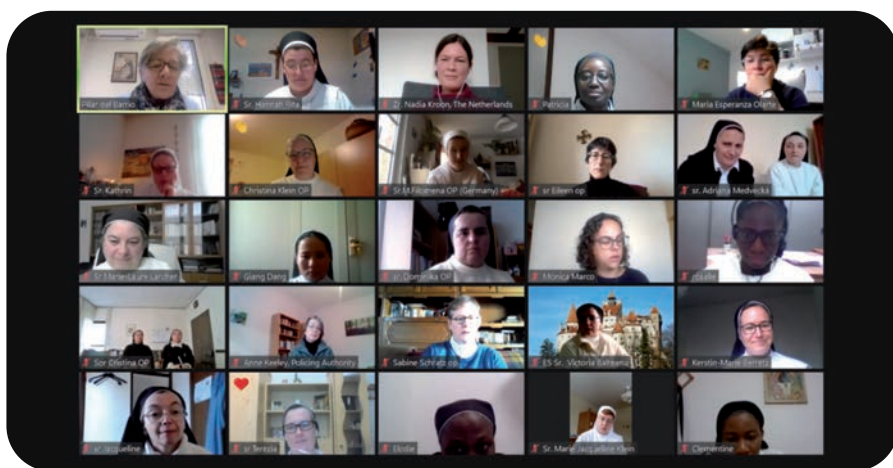
De vele crises van onze tijd vormden de achtergrond voor de beraadslagingen van de kapittelbroeders, die een eigentijds antwoord zochten in de vier traditionele werkcommissies van Prediking, Vorming, Gemeenschapsleven en Bestuur, opdat de dominicanen geloofwaardige predikers blijven voor het volk en kritische tijdgenoten van de samenleving. Het „conclaaf“ heeft op 3 februari 2022 pater Peter Kreutzwald tot

Het tweede deel van het Provinciaal Kapittel vond plaats in presentie. De kerk Heilig Kreuz in Keulen was er een waardige plaats voor – en passend voor corona.

Provinciaal herkozen. Vervolgens legde de vergadering in een democratische stemming het ruwe ontwerp van de besluiten vast, die de Provinciaal Overste met zijn diffinitorium, een soort kabinet van ministers, nu tot een goed einde moet brengen in vele gesprekken en besprekingen gedurende de komende vier tot zes weken. Laten wij het verdere verloop van de beraadslagingen de gaven van de Geest toewensen voor toekomstgerichte beslissingen in een moeilijke tijd. Br. Laurentius Höhn op

Dominicanes – Quo vadis?

Waar ga je heen, dominicanes? Dit is de titel van een workshop van een week voor zusters Dominicanessen uit Europa in juli. Bij elk vertrek hoort een „waarheen“ en het is goed om te kijken welke voorzieningen en uitrusting men voor de reis heeft. Zo kwamen aan het begin van dit jaar 60 jongere dominicanessen uit 16 landen en 24 verschillende congregaties bijeen om samen na te denken over wat het betekent om een predikende zuster te zijn in de Kerk en de samenleving van tegenwoordig.

Pater Felicísimo Martínez uit Spanje, Zr. Kerstin-Marie Berretz uit Duitsland en Zr. Hedvig Deák uit Hongarije reflecteerden zowel op de rijkdom van onze Dominicaanse traditie met betrekking tot sociale, maatschappelijke en politieke kwesties, als op onze rol in de Kerk, die ons als zusters in veel „tussenruimten“ plaatst, d.w.z. te midden van beweging en spanning. Dit leidt tot de vraag hoe wij onze geloften vandaag kunnen beleven als een vorm van vrijheid voor het leven, voor de gemeenschap, voor het leven voor gerechtigheid, om de vreugde te verkondigen dat wij met God op weg zijn. Waar gaat het heen? Allereerst, op weg naar elkaar ... Zr. Hannah, Riga

We blijven flexibel

Bezoek aan Rolduc: v.l.n.r. president van UCESM, p. Zsolt Labancz, zr. Marjolein en president van de KNR, Dom Bernardus Peeters

Elke twee jaar organiseert de UCESM (Unie van 39 conferenties van religieuze hogere oversten in 28 Europese landen) waarvan zr. Marjolein de algemeen secretaris is, een algemene vergadering, waaraan zo'n 80 mensen in 4 talen deelnemen. De laatste vergadering was in Roggenburg/D in 2020. Toen konden we helaas geen besluiten nemen en nieuwe leden voor het bestuur kiezen omdat we, vanwege de coronapandemiedreiging, niet het nodige aantal stemgerechtigden bij elkaar hadden. De vergadering van 2022 was gepland in maart in Sint Petersburg. Omdat we voor Rusland geen visum kregen, wisselden we naar Rolduc/NL. Helaas zijn er ook nu weer te veel onzekerheden (je hebt met veel verschillende landen met diverse maatregelen te maken) en durven we het niet aan om een „live“ bijeenkomst te houden.

We doen het daarom in twee fasen: een vergadering aan de computer in maart met als sprekers prof. Myriam Wijlens, Kardinaal Braz de Aviz en p. Tomáš Halík, waarin we werken aan een document in verband met de lopende synode over synodaliteit en een „normale“ bijeenkomst eind oktober, waarvoor we hopen genoeg deelnemers bij elkaar krijgen om het inmiddels compleet te vervangen bestuur te kunnen kiezen en onze veranderde statuten te ratificeren. Op hoop van zegen!

70 jaar Bethanië in Waldniel

Op 11 februari hielden de zusters in Waldniel hun „huisfeest“, d.w.z. de dag van de inwijding van het huis. 70 jaar geleden kwamen de bisschop en enkele vertegenwoordigers uit politiek en kerk om met de zusters de eerste steenlegging voor de bouw van een kinderdorp te vieren. Op dat moment werd niet alleen „Haus Clee“ gezegend (en omgedoopt tot klooster „Maria im Klee“), maar ook alle kinderen, jongeren en volwassenen die ooit op het terrein zouden komen wonen. Zij werden allen toen al onder de bescherming van Maria, de Moeder van God, geplaatst.

De „zoete verrassing“ bestond – zoals het seizoen al doet vermoeden – uit Berlijnse bollen.

Natuurlijk moet zo'n gedenkdag feestelijk gevierd worden! Maar op het ogenblik is het nog moeilijk met bijeenkomsten in de kerk. Daarom hebben de zusters in plaats van een kerkdienst een impuls voorbereid met als thema „Thuis“, want in 70 jaar is het kinderdorp voor veel kinderen, jongeren en ook volwassenen een thuis geworden – en dat moet zo blijven! De impuls ging schriftelijk naar de huizen – en wie met een grote doos naar het zusterhuis kwam, kon daar een zoete verrassing ophalen.

Neuigkeiten aus Delft – ein Gedicht!

In Delft wonen wij als gemeenschap nu al 12,5 jaar en zetten ons in door vrijwilligerswerk, dat is waar. Wij worden van alle kanten echt gewaardeerd en daarmee zijn wij zeer vereerd.
Zr. Delia zet zich volledig voor alles wat op haar pad komt in voor het bisdom en dat is de bisschop wel naar de zin. Voor haar inzet wilden wij haar een keer verrassen spontaan en zeiden tegen elkaar: „Zullen wij naar de bisschop gaan en vragen of wij een bronzen Laurentius kunnen kopen, wij hebben er twee en de derde mankeert, dus laten wij het hopen.“ Wij schreven een brief naar het secretariaat met de vraag of dat mogelijk is en echt zo gaat.
De secretaresse Annemiek schreef ons terug en zei: „De bisschop is zeer tevreden over Delia's inzet en is blij haar iets te kunnen geven voor al wat zij doet: deze plaquette moet worden verdiend – en zij doet het goed.“ Het pakje werd gebracht voor het Magdalenafeest dat verheugde ons nog het allermeest.
Want Magdalena, die wereldwijd om haar liefde wordt geroemd. Wordt de „apostel der apostelen“ genoemd. Zij was de eerste verkondigster van de verrijzenis van de Heer, in haar voetstappen te treden, wat wil je nog meer? En dat te mogen verkondigen aan de mensen, wat zou je jezelf nog meer kunnen wensen?
Een lieve groet en zet je voor kerk en maatschappij in je ziet het hier, het leven heeft zin!

Lieve groeten uit Delft. Zr. Johantine

Open huis

Eind 2021 werd het klooster „Maria Königin“ in Eltville-Erbach opgeheven.

Op dit moment woont zuster Judith er nog steeds en zorgt voor de religieuze begeleiding van de kinderen, jongeren en het personeel van het kinderdorp.

We willen het huis voorlopig open houden, in ieder geval tot het Algemeen Kapittel in februari 2023. Tijdens deze overgangperiode nodigt Zr. Judith medewerkers, teams en gezinnen van de kinderdorpen van harte uit om er, na overleg met haar, te komen voor een persoonlijke of gezamenlijke time-out of voor vakantie.

Op dit moment is de grote keuken van de zusters bijna helemaal leeg. Maar gasten zijn welkom!

bankrekening: 57.89.20.042
IBAN: NL75ABNA0578920042
BIC: ABN ANL 2A
t.n.v. Dominicanessen van Bethanië
De Dominicanessen van Bethanie zijn een erkende ANBI instelling (Algemeen Nut Beogende Instelling).

Impressum

Uitgever: Dominicanessen van Bethanië
Zr. Katharina Hemmers OP
Postbus 4050 · NL – 6080 AB Haelen
telefoon: 0031/(0)6-51536286 (Zr. Sara, secretariaat)
www.dominicanessenvanbethanie.nl
redactie: Zr. Barbara Offermann OP · sr.barbara@bethanien-op.org
lay-out: Ulrike Jasser, Heinsberg

Recht van bezwaar: wilt u geen post meer van de dominicanessen van Bethanië ontvangen? Bel ons dan op +49 - (0)2204/2002-100 of schrijf naar sr.barbara@bethanien-op.org. Omdat volgens § 23 lid 1 & 2 van de kerkelijke wet voor de bescherming van de persoonsgegevens van religieuze gemeenschappen van pauselijk recht (KOR-OG) kunt u op elk gewenst moment tegen de verwerking van uw persoonsgegevens protesteren.

Dominicanessen
van Bethanië

Geloven in toekomst.